

Î N C H E I E R E

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Milevschi Anatolie, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către societatea comercială „Servcomloc” societate cu răspundere limitată împotriva lui Milevschi Anatolie și Milevschi Vera privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Milevschi Anatolie și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 mai 2015,

c o n s t a t ă

La 10 decembrie 2014, SC „Servcomloc” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Milevschi Anatolie și Milevschi Vera privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, SC „Servcomloc” SRL gestionează și administrează blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. Pictor Mihai Greco 5, în temeiul contractului nr. 29/5 din 29.05.2009 încheiat cu ÎM „Agregat” SA.

Indică că, apartamentul nr. 74 din str. Pictor Mihai Greco 5, mun. Chișinău, aparține pîrîților în baza contractului de vânzare/cumpărare nr. 74/75 din 01.03.2006.

În calitate de locatari și proprietari ai apartamentului și potrivit hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, pîrîții sunt obligați să achite plata pentru serviciile locativ-comunale, însă de mai mult timp aceștia nu achită plata pentru serviciile locativ-comunale.

Din motivul neachitării la timp a plăților pentru serviciile locativ-comunale, la data de 01.10.2014 pîrîții au acumulat o datorie în suma totală de 6634,15 lei.

Fiind înștiințați lunar prin intermediul bonurilor de plată despre necesitatea achitării datoriei, pîrîții refuză să achite restanța de plată.

Solicită reclamantul, încasarea în mod solidar din contul pîrîților Milevschi Anatolie și Milevschi Vera în beneficiul SC „Servcomloc” SRL datoria în mărime de 6634,15 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 mai 2015 s-a încasat în mod solidar de la Milevschi Anatolie și Milevschi Vera în beneficiul SC „Servcomloc” SRL datoria acumulată la 01.10.2014 pentru deservirea blocului locativ în mărime de 6634, 15 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Milevschi Anatolie a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 s-a respins apelul declarat de Milevschi Anatolie și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 mai 2015.

La 15 decembrie 2015 Milevschi Anatolie a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu remiterea pricinii la rejudecare.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate, considerîndu-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că au fost încălcate și aplicate în mod eronat normele de drept material și procedural.

Susține că, reclamantul-intimat la înaintarea acțiunii nu a respectat prevederile art. 166 alin. (2) lit. h) CPC și nu a anexat la cererea de chemare în judecată documentele care ar fi probat respectarea procedurii de soluționare prealabilă a litigiului, instanța avînd obligația să verifice respectarea condițiilor date.

În același sens indică că, instanța nu a ținut cont nici de termenii de prescripție privind perioada calculării pretinselor datorii.

De asemenea susține recurentul că, conform contractului nr. 29/5 din 29.05.2009 încheiat între SC „Servcomloc” SRL și ÎM „Agregat” nu există înscrisuri privind asumarea obligațiilor părților contractante despre acordarea serviciilor comunale la întreținerea apartamentului în cauză precum și a obligațiilor de a plăti pentru ele, intimatul neavînd încheiate contracte cu proprietarii apartamentelor.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Milevschi Anatolie, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Milevski Anatolie este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de

recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Milevschi Anatolie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Milevschi Anatolie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi